

lem Mindretallets og Flertallets Standpunkter i Kommissionen og her mellem Forslagsstillerne og det ærede Medlem fra Verninge, er, om Retten til Understøttelse skal betinges af Indbetaling til et Forsikringsinstitut eller ikke. Det ærede Medlem fra Verninge staar paa det Særstandpunkt, at Retten skal betinges af Indbetaling til et Forsikringsinstitut, og her overfor staar Kommissionens Mindretallets Forslag og altsaa ogsaa det her forelagte Lovforslag. Overfor det ærede Medlems Standpunkt siger mit Parti og jeg, at i det moderne Samfund lønnes i mangfoldige Tilfælde Arbejdet saa daarligt, at der ikke levnes dets Udøvere Midler til en saadan Indbetaling, og endvidere er det vor Opfattelse, at selve Arbejdet, og saa det for lavt lønede Arbejde, er af en saadan Samfundsværdi, at det i sig selv har Krav paa at modtage en Efterløn i Alderdommen. Vor Alderdomsunderstøttelseslovgivning har kun mangelfuldt gennemført denne Tanke, fordi det var Moderate og Konservative, som formede den. Jeg syntes, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) talte om, at det var en farlig Vej, man slog ind paa ved Alderdomsunderstøttelsesloven, men det var jo Moderate og Konservative, som formede den, og derfor fik den ikke en Form, der sikrede Retten saaledes, som det af Radikale og Socialdemokrater støttede Berg-Hørup'ske Forslag sikrede Retten ved faste Takster.

Men netop fordi vor Alderdomsunderstøttelseslovgivning til Trods for de Fejl, der klæber ved den, mere og mere har tenderet mod at anerkende det, som jeg her udtalte, har den vundet frem i mange Lande, hvor man ikke i Forvejen var kommet ind paa en gal Vej i dette Spørgsmaal. Den Ordning, vi har for vor Alderdomsunderstøttelse, findes f. Eks. som en integrerende Del af de Ordninger, man har i angelsaksiske Lande, paa New Zealand, i Australien og i England. Jeg vil endvidere sige, at vor Alderdomsunderstøttelseslovgivning har skabt en faktisk Ret for de arbejdende Klasser til at modtage en Alderdomsunderstøttelse uden Indbetaling i et Forsikringsinstitut, en Ret, som man ikke bør gøre Forsøg paa at berøve dem, og jeg mener i Modsætning til det ærede Medlem fra Verninge, at det bliver forgæves Forsøg, han gør paa at berøve dem det.

Nu siger det ærede Medlem fra Verninge: Vi har dog indført Forsikringsprincipet i vor Lovgivning, thi vor Sygekasse-

og Arbejdsløshedskasselovgivning hviler paa Selvforsikring mod Sygdom og Arbejdsløshed. Ja, det gør den, men det er en frivillig Forsikring. Hvorfor bygger nu det ærede Medlem fra Verninge ikke ogsaa Alderdomsforsikringstanken paa den frivillige Forsikring? Det er af den gode Grund, at han ved, at en saadan Lovgivning ikke vilde lykkes, fordi Forsikring mod Alderdommen vil stille sig helt anderledes for den unge Mands Betragtning end Forsikring mod Sygdom og Arbejdsløshed. Kom til den attenaarige og sig til ham, at han skal forsikre sig mod Sygdom — han vil vide, at Sygdom kan ramme ham eller hans Familie i de kommende Aar, ja, maaske allerede i Morgen, og han vil forsikre sig. Kom til den attenaarige og sig, at han skal forsikre sig mod Arbejdsløshed — han vil vide, at saaledes som Forholdene er her i Verden, vil Arbejdsløshed en eller anden Gang ramme ham, maaske i Morgen, og han vil frivilligt forsikre sig, hvis hele Ordningen lægges saaledes til Rette for ham, at Staten ved sin Indtræden i Forsikringsinstitutionen yder ham Hjælp og sikrer ham et betydende Vederlag. Men kom til den attenaarige og sig: Du skal forsikre dig mod Alderdom, og den unge Mand vil ifølge sin Natur sige: Det ligger saa langt ude i Fremtiden, og maaske og forhaabentlig vil jeg slet ikke have nogen Anvendelse for Hjælp i min Alderdom.

Der er nemlig mellem disse to Forsikringstanker, Forsikring mod Sygdom og Arbejdsløshed og Forsikring mod Alderdom, fra Individets Synspunkt set, en Væsenforskel: Forsikring mod Arbejdsløshed og Sygdom bygger paa Haabet og siger til den unge: Hvis du forsikrer dig, vil du, naar et midlertidigt Onde rammer dig, kunne holde dig oppe og arbejde dig frem igen, men den af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) udarbejdede Alderdomsforsikringstanke bygger paa Forventningen om, at han vil staa stille, at han vil gaa ned ad Bakke, ikke vil vinde frem. Sygdom- og Arbejdsløshedsforsikringen bygger paa Haabet, det ærede Medlems Forsikringstanke bygger paa Haabløsheden. Men kom til den unge Mand, som er 18 Aar, og sig til ham: Dit Liv er uden Haab; du vil, naar du er naaet frem til Alderdommen, være saaledes stillet, at 200 Kr. vil betyde noget væsentligt for dig, — hvem kan da gøre sig nogen Forventning om, at den unge Mand vil slaa til overfor en saadan Paakaldelse? Men det er det, det